

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 45Csp/20/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125243004
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Vícenová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2026:6125243004.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

45Csp/20/2025

Okresný súd Pezinok v konaní pred sudkyňou Mgr. Luciou Vícenovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., IČO: 31 335 004, so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava – mestská časť Ružinov proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX A., 2/ F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. H. XXXX/XX, XXX XX I. J. I., zast. advokátkou K. D. L., so sídlom Jesenského 69, 957 01 Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 36.855,56 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

45Csp/20/2025

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Súd p r i z n á v a žalovanej 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

45Csp/20/2025

1. Žalobou podanou dňa 25.02.2025 sa žalobca domáhal proti žalovanému 1/ a žalovanej 2/ zaplatenia 36.855,56 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania s odôvodnením, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX XXX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX XXX zo dňa 03.01.2017 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. XXXXXXXX XXX vo výške 38.400,00 EUR. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 229,39 EUR, ktoré boli povinní uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 60,75 EUR a 5,27 % p. a. úroky z medziúveru vo výške 168,64 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí úroky z medziúveru a vklady. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia preúčtoval na konto medziúveru časť, ktorá mu prináleží, teda splátka za úroky z medziúveru. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 10.05.2023 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 27.06.2023 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 27.01.2025 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú

sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.875,02 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 38.400,00 EUR, čo predstavuje po započítaní sumu 34.524,98 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (27.06.2023), predstavuje sumu vo výške 35.663,11 EUR, pričom pozostáva z

- istiny vo výške 34.524,98 EUR,

- nezaplatených 5,27 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 38.400,00 EUR do 27.06.2023 vo výške 1.138,13 EUR. Žalobca uviedol, že si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 450,- EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 27.06.2023 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.06.2023 (36.113,11 EUR – 450,00 EUR = 35.663,11 EUR, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa výpisu z účtu medziúveru).

Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca úročí istinu dohodnutým 5,27 % p.a. úrokom za úver a zároveň istinu s nezaplatenými poplatkami ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 9,00 % p.a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 28.06.2023).

2. Žalobca ďalej uviedol, že po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo v prospech pohľadávky zaplatených 9 vkladov v celkovej výške 3.600,00 EUR:

07.09.2023 400,00 EUR

29.09.2023 400,00 EUR

14.11.2023 400,00 EUR

12.12.2023 400,00 EUR

11.01.2024 400,00 EUR

30.04.2024 400,00 EUR

30.04.2024 400,00 EUR

05.06.2024 400,00 EUR

02.07.2024 400,00 EUR,

čím bola pôvodná istina ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (34.524,98 EUR) znížená o 3.600,00 EUR na aktuálnu istinu vo výške 30.924,98 EUR.

Dlžná suma k 02.07.2024 vo výške 36.855,56 EUR, ktorú si žalobca uplatňuje v žalobe pozostáva z :

- istiny k 02.07.2024 vo výške 30.924,98 EUR

- nezaplatených 5,27 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 38.400,00 EUR do 27.06.2023 vo výške 1.138,13 EUR

- nezaplatených úrokov za úver 5,27 % p.a. od 28.06.2023 do 02.07.2024 – spolu vo výške 1.769,87 EUR,

nezaplatených úrokov z omeškania 9,00 % p.a. od 28.06.2023 do 02.07.2024 – spolu vo výške 3.022,58 EUR.

3. Uznesením č.k. 45Csp/20/2025 – 204 zo dňa 22.12.2025 súd konanie proti žalovanému 1/ zastavil z dôvodu, že na majetok žalovaného 1/ bol vyhlásený konkurz. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.02.2026.

4. Žalovaná 2/ sa k žalobe vyjadrila v odpore proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedla, že žalobca neskúmal schopnosť žalovaných (ani jedného z nich) ako spotrebiteľov splácať poskytnutý úver, zo žiadnej z príloh pripojených k návrhu nevyplývajú akékoľvek údaje o príjmoch a výdavkoch žalovaných, ani že by žalobca splnil túto zákonnú povinnosť lustráciou v príslušných databázach a registroch, ako to požaduje ust. § 11 ods. 2 tretej vety zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere hrubým spôsobom porušil povinnosť skúmať schopnosť spotrebiteľov - žalovaných splácať poskytnutý úver, čo dané ustanovenie postihuje nielen bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, ale na tomto mieste je potrebné poukázať najmä na prvú vetu ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorej dodávateľ nemohol pristúpiť k jednorazovému zosplatneniu predmetného úveru. Ak napriek tomu takýto úkon vykonal, samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti odporuje zákonu, a preto podľa ustanovenia § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ho nie je možné považovať za platné. Právne vzťahy sporových strán sa riadia ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom.

5. Žalobca sa k odporu vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 07.05.2025, v ktorom uviedol, že s tvrdeniami žalovaných uvedenými v Odpore sa nestotožňuje, nesúhlasí s nimi, považuje ich za účelové a všetky ich výslovne popiera. K námietke skúmania bonity žalovaných žalobca uviedol, že preukázanie skúmania bonity pri poskytnutí úveru žalovanému nie je hmotnoprávnou podmienkou podania žaloby. Žalobca riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi preveril platobnú schopnosť Žalovaných a za účelom preukázania splnenia si svojich povinností v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uviedol nasledovné: Žalobca výslovne popiera, že pri poskytnutí úveru neskúmal bonitu Žalovaných, resp. pri skúmaní bonity nekonal s odbornou starostlivosťou. Žalobca postupoval pri posudzovaní schopnosti Žalovaných splácať spotrebiteľský úver nasledovne:

Preverenie bonity Žalovaných:

1. priemerný čistý mesačný príjem = 1164,06 EUR (príjem Žalovaného 1/ vo výške 766,53 EUR zo závislej činnosti v SR na dobu určitú do 31.03.2017, IČO: XXX XX XXX + príjem Žalovanej 2/ z podnikateľskej činnosti vo výške 397,53 EUR, IČO: XXXXXXXX)

2. náklady na plnoletú osobu (životné minimum) = - 460,00 EUR (230,00 EUR + 230,00 EUR)

3. náklady na nezaopatrené deti: 110,00 EUR

(sumy životného minima sú upravené zákonom č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Od 1.7.2016 boli v platnosti tieto sumy v zmysle Opatrenia Ministerstva práce sociálnych vecí a rodiny SR č. 174/2020 Z. z.:

- 198,09 € mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu

- 138,19 € mesačne, ak ide o ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú fyzickú osobu

- 90,42 € mesačne, ak ide o zaopatrené neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa

tzn. žalobca, pristupoval k stanoveniu nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb žalovaných prísnejšie ako bolo vyžadované odporúčaním NBS).

4. splátka iných úverov = -287,00 EUR (do výpočtu ukazovateľa schopnosti žalovaných splácať poskytnutý úver sa nezapočítavajú výšky splátok úverov, ktoré majú byť splatené)

5. budúca výška splátky úveru v PSS, a.s. = - 306,24 EUR (podľa požiadaviek NBS)

Ukazovateľ schopnosti Žalovaných splácať úver (bonita):

$(460,00 \text{ EUR} + 110,00 \text{ EUR} + 287,00 \text{ EUR} + 306,24 \text{ EUR}) : 1164,06 \text{ EUR} = 0,99$

tzn. Žalovaní boli v čase posudzovania Žiadosti o spotrebiteľský úver zo dňa 03.12.2016 bonitní (hodnota ukazovateľa schopnosti klienta splácať úver neprekročila hodnotu 1).

Zároveň zo žiadosti o úver vyplýva, že Žalovaní boli v čase podania Žiadosti o úver slobodní a mali vyživovaciu povinnosť voči 1 nezaopatrenému dieťaťu. Žalovaný 1/ zároveň predložil potvrdenie o príjme od zamestnávateľa INDEX NOSLUŠ, ktorý potvrdil čistý mesačný príjem za obdobie posledných ukončených 12 mesiacov vo výške 9198,40 EUR. Žalovaný 1/ zároveň predložil výplatnú pásku za mesiac 09/2016 a 10/2016. Jednotlivé položky, ktoré má Žalobca ako veriteľ zohľadniť a odpočítať ich od príjmov, sú stanovené Národnou bankou Slovenska, ktorá ako regulátor a dozor pre bankový sektor stanovuje limity ukazovateľa schopnosti spotrebiteľov splácať poskytnuté úvery. Žalovaný 2/ zároveň predložil Potvrdenie o príjme na základe daňového priznania za rok 2015, pričom Žalovaná /2 podnikala ako SZČO v oblasti informatívnych testovaní, meraní, analýzy a kontroly. Po vyhodnotení príjmov a výdavkov, po zohľadnení existujúcich záväzkov a odrátaní splátky žiadaného úveru boli Žalovaní v čase poskytnutia úveru vyhodnotení ako dostatočne bonitní. Žalovaní boli z dôvodu preverenia ekonomickej situácie preverení dopytmi do spoločného registra bankových informácií, pričom bolo zistené, že klienti majú vyhovujúcu platobnú disciplínu. Žalovaní zároveň predložili potvrdenie o splatení úveru v B. B. M. s mesačnou splátkou podľa SRBI vo výške 165,00 EUR so zostatkom splácaného úveru vo výške 10 820,00 EUR. Na základe uvedeného mal Žalobca za to, že z predložených listinných dôkazov je jednoznačne preukázané, že si svoju povinnosť preskúmania socioekonomických pomerov splnil v dostatočnom rozsahu.

6. Žalobca zároveň uviedol, že v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 je priznaná veriteľovi voľná miera úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Veriteľ sa tak musí vzhľadom na okolnosti prípadu buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu boli predložené spotrebiteľom alebo sa rozhodnúť, že považuje za nevyhnutné tieto informácie doplniť.

7. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov 4Co/100/2019 zo dňa 13.02.2020 „Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane

výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobá ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.“

8. Rovnako tak Žalobca odkázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/18/2018-129 zo dňa 19.09.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „hrubým porušením povinnosti veriteľa overovať bonitu spotrebiteľa sa rozumie nečinnosť veriteľa spočívajúca v nezisťovaní údajov o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Pri overovaní bonity žalovaných mal žalobca k dispozícii údaje o rodinnom stave žalovaných, o ich príjmoch, existujúcich záväzkoch a inej úverovej angažovanosti, pričom tieto údaje mal podložené aj potvrdeniami o príjme, výplatnými páskami, rozhodnutím o zvýšení invalidného dôchodku a výpisom z príslušného registra dlžníkov. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie konštatuje, že žalobca preukázal listinnými dôkazmi, že pri posudzovaní žiadosti žalovaných o úver mal k dispozícii všetky relevantné údaje a nebola naplnená hypotéza právnej normy, ktorá by zakladala hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť si schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“

9. Žalobca ďalej poprel, že by neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Omeškanie Žalovaného s plnením si povinností v zmysle zmluvy o úvere, Žalobca preukázal aj Výpisom z účtu medziúveru, z ktorého jednoznačne vyplýva, že Žalovaní boli v omeškaní s plnením si svojich povinností v zmysle Zmluvy o úvere a Žalobca za účelom bránenia si svojich práv pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené zákonné požiadavky týkajúce sa využitia inštitútu mimoriadnej splatnosti úveru je jednoznačné, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi. Z uvedeného je jednoznačné, že právne úkony Žalobcu – Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru sú dostatočne určité právne úkony a sú tak jednoznačne platnými právnymi úkonmi, a uplatnený nárok Žalobcu je preukázateľne dôvodný.

10. Žalovaná v podaní zo dňa 26.11.2025 uviedla, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť ku dňu 27.06.2023. Z upozornenia zo dňa 10.05.2023 a oznámenia zo dňa 27.06.2023 nie je možné určiť, ktorá splátka vyvolala mimoriadnu splatnosť úveru. Nie je možné určiť, pre ktorú konkrétnu splátku sú splnené zákonné podmienky zosplatnenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné dospieť k záveru o neurčitosti tohto právneho úkonu a jeho absolútnej neplatnosti. Ani zákonom vyžadovanú minimálne 15-dňovú lehotu v upozornení považovala žalovaná 2/ za nesplnenú, nakoľko v písomnom upozornení je 15 dní priamo vypočítaných dátumovo, bez ohľadu na dátum podania na poštovú prepravu a dátum, kedy možno považovať zásielky za doručené, reálne k dodržaniu zákonom určenej lehoty nedošlo. Kvôli neplatnému predčasnému zosplatneniu úveru, režim splatnosti jednotlivých splátok pokračuje do splatnosti poslednej splátky, preto by mal súd žalobu zamietnuť. Ak by sa súd s týmto názorom nestotožnil, žalovaná 2/ mala za to, že úver poskytnutý zo strany žalobcom žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, a to z nasledovných dôvodov: nesprávne uvedený údaj o RPMN (11,58%), ktorý údaj je vyšší než je správny údaj (10,92%), čo je v neprospech spotrebiteľa. Okrem uvedeného namietla RPMN aj z iného dôvodu, zmluva neobsahuje správnu výšku RPMN, nakoľko je v zmluve uvedená len zjednotená RPMN pre medziúver a stavebný úver. Ďalším dôvodom pre konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je skutočnosť, že napriek v zmluve uvedenom údaji o celkovej výške úveru v sume 38.400,- eur, skutočne žalovaným bolo vyplatených o 460,80 eur menej, keďže túto sumu poplatku za spracovanie úveru žalobca zúčtoval hneď pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru. Zo súčtu žalovaným 1/ uhradených súm uvedených v žalobcom predloženej tabuľke vyplýva minimálne suma 19.498,29 eur. Žalobcovi je možné priznať iba nárok na zaplatenie rozdielu medzi sumou ním poskytnutou a sumou, ktorá bola na úhradu záväzku z predmetnej zmluvy žalobcovi uhradená.

11. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej 2/ vyjadril v podaní doručenom súdu dňa 11.12.2025, v ktorom uviedol, že tak ako vyplýva z predložených listinných dôkazov, Žalobca Upozornením na vyhlásenie

mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.05.2023 upozornil Žalovaných, že sú v omeškaní s riadnym plnením splátok, a ak nebude realizovaná úhrada omeškaných splátok vrátane splátky splatnej za mesiac máj 2023 (ešte nebola splatná, preto sa nemohlo jednať o splátku, kvôli ktorej mieni vyhlásiť mimoriadnu splatnosť), žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný 1/ si zásielku neprevzal v odbernej lehote a táto sa vrátila žalobcovi dňa 02.06.2023 a Žalovaná 2/ si predmetné upozornenie prevzala dňa 15.5.2023, omeškané splátky neuhradili, a to aj napriek skutočnosti, že boli Žalobcom opätovne na úhradu vyzývaní, predloženou výzvou zo dňa 22.05.2023 a zo dňa 20.06.2023. V nadväznosti na uvedené Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27.06.2023, t. j. po uplynutí notifikačnej lehoty 15 dní. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že Žalobca upozornil Žalovaných v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, čím splnil legislatívne požiadavky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ v znení platnom a účinnom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Omeškanie Žalovaných s plnením si povinností v zmysle zmluvy o úvere, Žalobca preukázal aj Výpisom z účtu medziúveru, z ktorého jednoznačne vyplýva, že Žalovaní boli v omeškaní s plnením si svojich povinností v zmysle Zmluvy o úvere a Žalobca za účelom bránenia si svojich práv pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Vzhľadom na uvedené zákonné požiadavky týkajúce sa využitia inštitútu mimoriadnej splatnosti úveru je jednoznačné, že žalobca pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi.

12. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22.01.2025, č. k. 17CoCsp/25/2024-500, v ktorom uvádza „Senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici už v rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/7/2023 z 24.10.2023 (aj v rozhodnutí 17CoCsp/30/2024) vyslovil názor, že zo zákonnej úpravy § 53 ods. 9 OZ nevyplýva povinnosť veriteľa vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ špecifikovať splátku, pre ktorú mieni uplatniť právo podľa § 565 OZ, nakoľko za použitia zákonných ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 OZ je táto splátka určiteľná. Pre posúdenie platnosti a účinnosti zosplatnenia je podľa názoru odvolacieho súdu vyslovenom v rozhodnutí sp. zn. 17CoCsp/7/2023 dôležité zistenie, s ktorou splátkou bol dlžník v omeškaní a na základe takéhoto zistenia je možné ustáliť, či boli splnené podmienky § 53 ods. 9 a či bol úver zosplatnený v časovom limite vyplývajúcom z úpravy § 565 OZ. Ani podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15 CoCsp/40/2022 z 15.02.2023 absencia informácie o splátke, pre ktorú bol úver zosplatnený vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ, nespôsobuje neplatnosť tohto úkonu.“ Krajský súd v Banskej Bystrici v Rozsudku zo dňa 22.01.2025, č. k. 17CoCsp/25/2024-500 ďalej uviedol, že „Rovnováha medzi oprávnenými nárokmi veriteľa na strane jednej a ochranou spotrebiteľa na strane druhej nie je podľa názoru odvolacieho súdu zabezpečená textom oznámenia (upozornenia) podľa § 53 ods. 9 OZ, ale zachovaním zákonných podmienok pre platné zosplatnenie, ktoré je súdom ukontrolovateľné aj z iných skutkových tvrdení než textu oznámenia o vóli veriteľa využiť právo na zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ pre omeškanie splátky úveru zo spotrebiteľskej zmluvy. Odvolací súd zotrváva napriek vyššie citovaným rozhodnutiam najvyššieho súdu k § 53 ods. 9 OZ na názore, že ak je úkon veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ dostatočne určitý a zrozumiteľný a spotrebiteľ dokáže z textu takéhoto oznámenia zistiť, ktoré splátky eviduje veriteľ ako nezaplatené a kedy vzniká a zaniká veriteľovi právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ, nemôže sa úkon oznámenia o možnosti zosplatnenia považovať za neplatný podľa § 37 OZ len z dôvodu absencie textu v znení, že: „pre omeškanie splátky splatnej X/XY mienim zosplatniť úver“. Rovnaký názor vyplýva podľa vec prejednávajúceho senátu krajského súdu aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo/123/2022, že v prípade absencie vymedzenia relevantnej splátky v listine odoslanej veriteľom spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 9 OZ je možné určenie splátky vyvolávajúcej zosplatnenie určiť právnym konštruktom a vychádzajúc z princípu racionálneho správania účastníkov zmluvných vzťahov, ktorí konajú v súlade so zákonom, je potrebné vzhľadom na ustanovenie § 565 druhej vety OZ predpokladať, že zosplatnenie bolo vyvolané tou splátkou, ktorá bola v čase zosplatnenia tri mesiace po splatnosť.“ Záverom žalobca poukázal na argumentáciu Krajského súdu v Banskej Bystrici v odôvodnení Rozsudku zo dňa 22.01.2025, č. k. 17 CoCsp/25/2024-500, kde uvádza, že „Na podporu svojho názoru poukazuje odvolací súd na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.11.2024, ktorá zmena bola reakciou na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-598/21, v ktorom je uvedené, že ak má spotrebiteľ plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy v splátkach, môže obchodník požadovať vrátenie celého plnenia, ak je spotrebiteľ celkom alebo čiastočne v omeškaní aspoň s tromi splátkami a na § 53 ods. 10 OZ podľa ktorého, ak sú splnené podmienky podľa ods. 9, obchodník je povinný vo výzve na vrátenie splátok upozorniť na právny následok dodatočného nesplnenia povinnosti uhradiť dlžnú sumu (uplynutím lehoty na plnenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní od doručenia výzvy sa stáva celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným) a uviesť sumu splátok (nie označiť konkrétnu splátku), s ktorými je spotrebiteľ v omeškaní.

Ani novela Občianskeho zákonníka uskutočnená po vydaní rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 5Cdo/197/2022, sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/143/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 nereflektovala na právne názory vyslovené v týchto rozhodnutiach ohľadne náležitostí výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ.“

13. K námietke skúmania bonity Žalovaných Žalobca uviedol, že preukázanie skúmania bonity pri poskytnutí úveru Žalovaným nie je hmotnoprávnou podmienkou žaloby. Aj napriek uvedenému si Žalobca dovoľuje uviesť, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platnom a účinnom v čase podania žiadosti o úvere a podpisu zmluvy bol veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Na tomto mieste je rovnako potrebné uviesť, že aj od spotrebiteľov sa vyžaduje, aby konali obozretne a dodržiavali svoje zmluvné povinnosti. Rovnako tak je potrebné zdôrazniť, že pri preverovaní bonity žiadateľa o úver (spotrebiteľa), zákon explicitne stanovuje podmienky pre veriteľa, ako aj pre žiadateľa. V prípade, ak Žalovaní pri podávaní žiadosti porušili svoje povinnosti stanovené zákonom (neuviedli úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver), nemôže byť za to sankcionovaný veriteľ, ak tento konal s odbornou starostlivosťou a pri zisťovaní bonity spotrebiteľa využil všetky dostupné informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy a zisťoval informácie v rozsahu stanovenom zákonom. Žalobca nemá žiadne zákonné možnosti, ako by mal preverovať majetkové pomery žalovaných iným než zákonom dovoleným spôsobom, a to preverovaním ich zadlženosti v registri SRBI a dopytom na Sociálnu poisťovňu ohľadne zamestnania či poberania nemocenských či dôchodkových dávok. Žalobca nie je osobitne zákonom zmocnený na to, aby mohol od jednotlivých inštitúcií vyžadovať súčinnosť a žiadať tak informácie o výdavkoch na domácnosť, o celkových majetkových pomeroch žalovaných. Pokiaľ by Žalobca preveroval Žalovaných nad rozsah informácií poskytnutých mu z ich strany a nad rámec zákonných ustanovení, porušil by tým nielen samotný zákon, ale dopustil by sa aj neprimeraného zásahu do ich súkromia, prípadne by bola porušená aj ich ochrana osobných údajov žalovaných. Žalobca na základe predložených podkladov v rámci žiadosti o spotrebiteľský úver zhodnotil príjmy a výdavky Žalovaných, rovnako aj posúdil schopnosť Žalovaných splácať predmetný úver a v to v zmysle vtedy platnej legislatívy prostredníctvom lustrácie príslušných registrov. Žalobca rovnako uviedol, že v čase schválenia žiadosti o úver nemali žiadatelia evidované v Spoločnom registri bankových informácií žiadne upomienky. Klienti tak spĺňali aj tzv. vyhovujúcu platobnú disciplínu = posledných 12 mesiacov si plnili všetky svoje záväzky riadne a včas, bez upomienok. Žalobca svoje povinnosti si splnil v súlade s ich zákonným vymedzením. Žalobca predložil v konaní dôkazy preukazujúce splnenie jeho povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, a to Žiadosť o úver, Potvrdenie o príjme Žalovaných, Výplatné pásky ako aj Výpisy zo Spoločného registra bankových informácií ohľadom Žalovaných a Výpisy z dopytu do Sociálnej poisťovne. Bonita Žalovaných teda bola podľa Žalobcu preverená dostatočne a v rámci rozsahu zákonných možností, pričom sa nespoliehal len na informácie tvrdené Žalovanými v postavení žiadateľov o úver, ale poskytnuté informácie o výške príjmov aj preveril prostredníctvom potvrdenia o príjme od zamestnávateľov Žalovaných.

14. Pokiaľ sa jedná o platnosť výzvy pred mimoriadnym zosplatnením úveru konajúci súd by podľa žalobcu nemal bezvýhradne aplikovať rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR v podobe Uznesenia Najvyššieho súdu SR zverejneného v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu SR pod R 34/2025, a to z nasledovných dôvodov:

1. preferencia platnosti právnych úkonov ako ústavno-konformný prístup vychádzajúci zo základných princípov právneho štátu,
2. zákaz retroaktivity právnych noriem fakticky založených retrospektívou súdnych rozhodnutí, ktoré sú súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe.

Skutkový stav:

15. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.12.2016, podpísanej žalovanými 1/ a 2/ dňa 03.01.2017 (teda uzavretej dňa 03.01.2017) medzi žalobcom ako veriteľom, žalovaným 1/ ako dlžníkom – stavebným sporiteľom a žalovanou 2/ ako spoludlžníčkou sa účastníci zmluvy dohodli, že na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytuje veriteľ dlžníkovi medziúver vo výške 38.400,- eur (s úrokovou sadzbou 5,27% ročne,

mesačnou splátkou vo výške 168,64 eur, termínom splatnosti 15. deň mesiaca, počtom splátok 246). Medziúver bol poskytnutý dlžníkovi ktorý má uzatvorenú existujúcu zmluvu o stavebnom sporení. Výška mesačného vkladu, ktorý má dlžník realizovať je 60,75 eur, pričom splatnosť tohto vkladu je 15. deň mesiaca. Počet mesačných vkladov, ktoré je potrebné uskutočniť na splnenie podmienky pridelenia cieľovej sumy je 246. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 22.848,34 eur (s úrokovou sadzbou 2,90% ročne, mesačnou splátkou vo výške 229,39 eur, termínom splatnosti 15. deň mesiaca, počtom splátok, 114 dobou trvania zmluvy 30 rokov, termínom konečnej splatnosti medziúveru/stavebného úveru 15.12.2046, RPMN pri stavebnom úvere 2,91%, RPMN pri medziúvere 5,42%. Priemerná hodnota RPMN spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny štvrtrok v SR stanovená MF SR platná ku dňu podpisu zmluvy 11,58%. Celková výška medziúveru 38.400,- eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť 83.099,30 eur. Výška odplaty za poskytnutie úveru zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov je pre medziúver 5,27% a pre stavebný úver 2,96%. V čl. 5 sa dlžník zaviazal splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 229,39 eur, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru. Do pridelenia cieľovej sumy predstavuje suma vo výške 229,39 eur vklady na účet sporenia vo výške 60,75 eur a úroky z medziúveru vo výške 168,64 eur. Po pridelení cieľovej sumy bude suma 229,39 eur predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku. V bode 8.1 bolo dohodnuté, že poplatok za spracovanie úveru si nebude veriteľ účtovať, veriteľ poskytol dlžníkovi úver v akcii „úver bez poplatku za spracovanie“.

16. Upozornením zo dňa 10.05.2023 žalobca oznámil žalovanému 1/, že dňa 25.05.2023 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam do dnešného dňa nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac máj 2023 spolu vo výške 1.359,02 eur. V prípade, že do uvedeného dátumu, t.j. do 25.05.2023 nedôjde k úhrade, bude mu zaslané Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy (cca 35.793,24 eur). Zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 10.05.2023, uložená na pošte na vyzdvihnutie bola dňa 12.05.2023. Adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote, preto pošta odoslala zásielku žalobcovi na vrátenie dňa 31.05.2023 a dňa 02.06.2023 ju žalobca prevzal.

17. Upozornením zo dňa 10.05.2023 žalobca oznámil žalovanej 2/, že dňa 25.05.2023 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam do dnešného dňa nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru, vrátane splátky za mesiac máj 2023 spolu vo výške 1.359,02 eur. V prípade, že do uvedeného dátumu, t.j. do 25.05.2023 nedôjde k úhrade, bude mu zaslané Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy (cca 35.793,24 eur). Zásielka bola žalovanej 2/ doručená, avšak z doručky nie je možné zistiť dátum doručenia. Doručka bola vrátená žalobcovi dňa 24.05.2023.

18. Oznámením zo dňa 27.06.2023 žalobca oznámil žalovanému 1/, že ku dňu 27.06.2023 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal o vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva vo výške 36.113,11 eur. Zásielka bola podaná na poštovú prepravu dňa 28.06.2023, uložená na pošte na vyzdvihnutie bola dňa 30.06.2023. Adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote, preto pošta odoslala zásielku žalobcovi na vrátenie dňa 19.07.2023 a dňa 21.07.2023 ju žalobca prevzal.

19. Oznámením zo dňa 27.06.2023 žalobca oznámil žalovanej 2/, že ku dňu 27.06.2023 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal o vrátenie celej dlžnej sumy vrátane príslušenstva vo výške 36.113,11 eur. Zásielka bola žalovanej 2/ doručená dňa 30.06.2023.

20. Podaním označeným ako Informácia o nezaplatení splátky zo dňa 22.05.2023 upozornil žalobca žalovaného 1/, že ak do 31.05.2023 nedôjde k úhrade splátky úrokov z medziúveru resp. vkladov sporenia spolu vo výške 1.359,02 eur, je žalobca oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a požadovať zaplatenie celého zostatku úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti. Odoslanie, doručenie zásielky žalovanému 1/, prípadne vrátenie nedoručenej zásielky žalobcovi nebolo tvrdené ani preukázané.

21. Podaním označeným ako Informácia o nezaplatení splátky zo dňa 20.06.2023 upozornil žalobca žalovaného 1/, že ak do 30.06.2023 nedôjde k úhrade splátky úrokov z medziúveru resp. vkladov sporenia spolu vo výške 1.588,41 eur, je žalobca oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti

úveru a požadovať zaplatenie celého zostatku úveru pred dohodnutou lehotou splatnosti. Odoslanie, doručenie zásielky žalovanému 1/, prípadne vrátenie nedoručenej zásielky žalobcovi nebolo tvrdené ani preukázané.

22. Dňa 03.12.2016 žalovaní požiadali žalobcu o spotrebiteľský úver. V žiadosti uviedli čistý mesačný príjem oboch v sume 1.164,06 eur, náklady na dve osoby a nezaopatrené dieťa spolu v sume 570,- eur, ostatné záväzky v sume 287,- eur, budúca splátka v PSS, a.s. v sume 306,24, z čoho všetkého zostatok predstavoval 0,82 eur. Ako účel použitia úverových prostriedkov bolo uvedené splatenie úveru a modernizácia rodinného domu.

23. Pred uzavretím zmlúv si žalobca vyžiadal potvrdenie o príjme žalovanej 2/ na základe daňového priznania za rok 2015, potvrdenie o príjme žalovaného 1/, výplatné pásky žalovaného 1/ za september 2016, október 2016, dodatok k pracovnej zmluve (dohoda o zmene pracovných podmienok s tým, že pracovný pomer bol dojednaný na dobu určitú do 31.03.2017),

24. Z výpisu z registra klientskych informácií zo dňa 16.12.2016 vyplýva, že žalovaná 2/ z úverového rámca 1.000,- eur čerpala 1.023,- eur s dátumom poslednej delikvencie 31.10.2016, maximálny počet mesiacov po splatnosti: 6. Z výpisu (v časti profil splácania) tiež vyplýva opakovaná platobná neschopnosť žalovanej 2/ a platby po dni splatnosti.

25. Z výpisu z registra klientskych informácií zo dňa 16.12.2016 vyplýva, že žalovaný mal v danom čase 2 existujúce splátkové kontrakty (hypotekárny úver s dátumom začiatku dňa 14.09.2015 a dátumom ukončenia 20.09.2036 a osobný úver s dátumom začiatku dňa 09.02.2015 a dátumom ukončenia 20.02.2025 – Spotrebný úver na Čokoľvek od Slovenskej sporiteľne, a.s., splatený dňa 12.1.2017) a dve zmluvy týkajúce sa kreditných kariet. Pokiaľ sa jedná o splátkové kontrakty, celkové mesačné splátky predstavovali 446,- eur (z toho na hypotekárny úver 287,- eur a na osobný úver 165,- eur), z celkovej čiastky 60.620,- eur predstavovala zostatková hodnota 57.777,-eur. Pokiaľ sa jedná o kreditné karty, z úverového rámca 2.600,- eur čerpal 1.704,- eur s dátumom poslednej delikvencie 31.10.2016, maximálny počet mesiacov po splatnosti: 5. Z výpisu (z profilu splácania kreditnej karty) tiež vyplývajú opakované platby po dni splatnosti.

Právne posúdenie:

26. Žalobca a žalovaní uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, čím medzi nimi vznikol právny vzťah, ktorý je od jeho vzniku nevyhnutné posudzovať nielen podľa príslušných ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale aj podľa právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zákon č. 129/2010 Z.z.), keďže žalobca pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaní vystupovali ako spotrebiteľia, pretože pri uzatváraní Zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

27. V uzavretej zmluve si plnenie dlhu veriteľ a dlžníci dohodli v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok upravených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právnym úkonom.

28. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 03.01.2017 je zrejmé, že konečná splatnosť úveru mala nastať až poslednou splátkou splatnou dňa 15.12.2046, teda splatnou v celom rozsahu mohla byť v čase podania žaloby pohľadávka iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od

omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka upravujúce právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky nevyžaduje akúkoľvek predchádzajúcu výzvu na zaplatenie dlžnej sumy, či upozornenie na možnosť predčasného zosplatnenia úveru. Avšak v prípade, ak ide o spotrebiteľský úver, postup pri uplatnení práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka upravuje aj § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že dodávateľ môže predčasne zosplatniť úver za súčasného upozornenia spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva (na možnosť zosplatnenia; možnosť žiadať zaplatenie celej pohľadávky) v lehote nie kratšej ako 15 dní. Inak povedané samotnému zosplatneniu úveru musí predchádzať výzva na zaplatenie omeškanej splátky úveru spolu s upozornením, že v prípade, ak dlžná splátka so zaplatením ktorej je dlžník v omeškaní najmenej 3 mesiace nebude zaplatená v lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, môže dodávateľ žiadať zaplatenie celej pohľadávky

32. V konaní nebolo sporné, že žalovaní uzatvorili so žalobcom zmluvu o úvere, ani to, že úver riadne a včas nesplácali, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd konštatuje, že žalobca nedodrжал podmienky zosplatnenia úveru tak, ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a navyše nedisponoval oprávnením vyžadovať od žalovaných jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, nakoľko nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver pred uzatvorením zmlúv).

33. Upozornením zo dňa 10.05.2023 žalobca upozornil žalovaných, že dňa 25.05.2023 vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, ak do tohto dátumu nedôjde k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.359,02 eur. Informáciou o nezaplatení splátky zo dňa 22.05.2023 upozornil žalobca žalovaného 1/, že ak do 31.05.2023 nedôjde k úhrade sumy 1.359,02 eur, je oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Informáciou o nezaplatení splátky zo dňa 20.06.2023 upozornil žalobca žalovaného 1/, že ak do 30.06.2023 nedôjde k úhrade sumy 1.588,41 eur, je oprávnený pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Oznamením zo dňa 27.06.2023 oznámil žalobca žalovaným že ku dňu 27.06.2023 nastala mimoriadna splatnosť úveru.

34. V žiadnej výzve/upozornení/informácii o nezaplatení splátky žalobca nešpecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh (nebolo uvedené a konkretizované, pre ktorú omeškanú splátku veriteľ chce využiť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Mimoriadnu splatnosť úveru žalobca vyhlásil ku dňu 27.06.2023, avšak toto svoje právo uplatnil žalobca taktiež bez toho, aby presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Upozornenie pred zosplatnením úveru, ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, sú jednostrannými právnymi úkonmi veriteľa, ktoré musia spĺňať aj náležitosti určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu, inak je potrebné ich považovať za neplatné podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Z právneho úkonu musí byť pre jeho adresáta objektívne pochopiteľná vôľa konajúceho subjektu, teda bez rozumných pochybností musí byť pre adresáta poznateľný obsah prejavenej vôle konajúceho subjektu. Túto neplatnosť pritom nie je možné napraviť prípadným dodatočným vysvetlením či doplnením ich obsahu. Konkretizácia omeškanej splátky musí byť uvedená ako vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy pred zosplatnením, tak aj v samotnom vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Inak nie je možné overiť, či boli dodržané zákonné lehoty a správnosť postupu predchádzajúceho vyhláseniu predčasnej splatnosti celého úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V prejednávanej veci bolo pritom potrebné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinné do 31.10.2024, t.j. v čase vykonania právnych úkonov veriteľa smerujúcich k predčasnému zosplatneniu úveru. Uvedená špecifikácia splátky, pre nezaplatenie ktorej plánuje veriteľ zosplatniť úver, má pre spotrebiteľa význam v tom zmysle, že zaplatením práve tejto splátky v stanovenej lehote môže spotrebiteľ odvrátiť predčasné zosplatnenie úveru. Spotrebiteľ pritom nie je povinný si vypočítať, pre nezaplatenie ktorej splátky môže byť úver zosplatnený, a to najmä vtedy, ak je spotrebiteľ v omeškaní s väčším počtom splátok.

35. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, v ktorom dovolací súd uviedol, že „v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný

úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený.“

36. Obdobný právny názor bol najvyšším súdom vyjadrený aj v rozsudku sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, ako i v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024. Súd sa s vyššie uvedeným právnym názorom dovolacieho súdu stotožňuje. Napokon dňa 04.06.2025 prijalo občianskoprávne kolégium rozhodnutie (uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod R 34/2025, vychádzajúce z uznesenia 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025) s právnou vetou: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 OZ)“.

37. Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka síce *expressis verbis* vo výzve, resp. upozornení na zosplatnenie neukladá vymedzenie konkrétnej omeškanej splátky dlžníka, pre omeškanie ktorej veriteľ zvažuje uplatnenie práva zosplatniť úver, ide však o nevyhnutnú náležitosť takejto výzvy. Požiadavka špecifikácie splátky vyplýva z účelu predmetnej výzvy (upozornenia), ktorým je informovať spotrebiteľa o tom, s ktorou splátkou je v omeškaní, a zároveň pre omeškanie s ktorou splátkou veriteľ zvažuje uplatnenie práva na predčasne zosplatniť úver. Teda napriek tomu, že Občiansky zákonník presne nedefinuje obsah predmetnej výzvy, tento obsah možno vydedukovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatnenia úveru veriteľom. Ak ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatnenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak bolo zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne uvedená, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatniť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Keďže v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorom je spotrebiteľ v omeškaní, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, pretože len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Ak má ísť teda o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky sumy omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatnenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí jasne vyplývať, že zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatnenie úveru.

38. Z výziev žalobcu zo dňa 10.05.2023, 22.05.2023 a 20.06.2023 je zrejmé, že neobsahujú špecifikáciu splátky, s ktorou sú žalovaní v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Pre platný právny úkon zosplatnenia zo strany veriteľa je nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Výzva prezumovaná § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí obligatórne obsahovať identifikáciu splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Uvedenie konkrétnej splátky je rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie iba výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškaní, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie a spotrebiteľ z takto vyjadreného údaja nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné určiť, kedy si dodávateľ uplatní (resp. môže uplatniť) svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasne zosplatnenie úveru. Zároveň absencia identifikácie

takejto splátky spôsobuje následnú nemožnosť preskúmania splnenia podmienok na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a splatnosť tohto úkonu. So zosplatnením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť, vrátane námietky premlčania.

39. Špecifikácia splátky pre spotrebiteľa predstavuje podklad pre procesnú obranu a veriteľovi neumožňuje dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné následne polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, pokiaľ ho zosplatnil platne.

40. Môže sa zdať, že práve k dotváraniu skutkového stavu žalobcom v prejednávanej veci skutočne dochádza. K žalobe totiž žalobca predložil upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.05.2023 a samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ku dňu 27.06.2023. V priebehu konania žalobca predložil Informácie o nezaplatení splátky obsahujúce výzvy na zaplatenie s upozornením na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade nezaplatenia dlžnej sumy. Údaje v predložených listinných dôkazoch sú však vo vzájomnom rozpore, keď v "informácii o nezaplatení splátky" zo dňa 20.06.2023 žalobca upozornil žalovaného 1/ na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, ak do 30.06.2023 nedôjde k úhrade dlžnej sumy, avšak oznámením už zo dňa 27.06.2023 (teda pred uplynutím poskytnutej lehoty na plnenie) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27.06.2023. Zmätočne tiež pre žalovaných ako spotrebiteľov môže vyznievať Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.05.2023 v označení splátky za máj 2023 ako omeškanej, keď splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá až na 15. deň v mesiaci, teda splátka za máj 2023 ešte nebola splatná, preto s jej plnením nemohli byť žalovaní v omeškani.

41. Súd mal na základe vykonaného dokazovania a po zohľadnení najnovšej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít za to, že upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ale aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti na to, aby ich bolo možné považovať za kvalifikované, musia obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť/uplatnil. Z výzvy ani z oznámenia o zosplatnení nie je jednoznačne zistiteľné, pre ktorú splátku mienila banka postupovať podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver za predčasne splatný, z čoho vyplýva neplatnosť týchto právnych úkonov banky (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorého dôvodu nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Súd má teda za to, že zosplatnenie úveru bolo vykonané v rozpore so zákonom, teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru.

42. Pokiaľ žalobca odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024, k tomu súd uvádza, že za ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít nemožno považovať jediné rozhodnutie najvyššieho súdu. Podľa najvyššieho súdu "ustálená rozhodovacia prax najvyššieho súdu je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Do tohto pojmu však možno zaradiť aj prax vyjadrenú opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a vecne na ne nadviazali." (pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/6/2017, 3Cdo/158/2017, 4Cdo/95/2017, 5Cdo/87/2017, 6Cdo/21/2017, 6Cdo/129/2017, 8Cdo/33/2017). Za ustálenú prax možno považovať aj nepublikované rozhodnutie, ale musí spĺňať ďalšie predpoklady, a to, že je tento názor vyjadrený opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach, alebo ide o názor, ktorý je vyjadrený aj v jednotlivom nepublikovanom rozhodnutí, ale na toto rozhodnutie (resp. právny názor v ňom vyjadrený) nadviazali niektoré neskôr vydané rozhodnutia, t. j. opäť musí ísť o akceptáciu právneho názoru vo viacerých ďalších rozhodnutiach najvyššieho súdu. Rozhodnutie, na ktoré poukazuje žalobca je ojedinelým na rozdiel od iných rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré judikovali záver o potrebe konkretizovania splátky už vo výzve podľa § 53 ods. 9 OZ. (viď napr. sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024, 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024, 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024, 6Cdo/15/2023 zo dňa 25.09.2024). Závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30.01.2024 nie je možné aplikovať na prejednanú vec, nakoľko uvedené rozhodnutie sa týkalo dovolacej otázky, kedy začína plynúť premlčacia doba pri predčasne zosplatnenom úvere, ktorý má charakter spotrebiteľského právneho vzťahu a nezaoberalo sa dovolacou otázkou, týkajúcou sa náležitosti výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka

v znení účinnom do 31.10.2024. V rámci odôvodnenia len okrajovo Najvyšší súd SR uviedol, že v zosplatnení sa nevyžaduje uvedenie konkrétnej splátky, avšak bližšie svoj záver neodôvodnil. Napokon nejednotnosť v rozhodnutiach dovolacieho súdu bola vyriešená kolégiom Najvyššieho súdu SR, ktoré rozhodnutím č. 21 prijalo z Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 vyššie citovanú právnu vetu, ktorá bola publikovaná v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. 34/2025.

43. Pokiaľ sa žalobca odvolával na neskoršiu právnu úpravu, touto argumentáciou sa súd nezaoberal, keďže v prejednávanej veci je potrebné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024.

44. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

45. Podľa § 7 ods. 16 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

46. Podľa § 7 ods. 17 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

47. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

48. Súd dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

49. V konaní nebolo preukázané, že by si veriteľ za účelom posudzovania bonity od žalovaných vyžiadal dostatočné doklady preukazujúce ich výdavky, pričom vychádzal iba zo súm životného minima a ani riadne nezisťoval relevantné výdavky žalovaných. V ustanovení § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. nie sú síce výdavky uvedené ako faktor, ktorý má veriteľ zobrať do úvahy, avšak predmetné ustanovenie uvádza tieto faktory len demonštratívne. Je zrejmé, že základom pre určenie schopnosti splácať úver, je zohľadniť príjmy a výdavky žiadateľa o úver. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť

ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Pri získavaní relevantných informácií pritom veriteľ musí vychádzať nielen z informácií dodaných spotrebiteľom (ktoré majú byť aj preukázané relevantnými listinami), ale aj z informácií, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov, tak aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa.

50. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaných splácať úver bez riadnych údajov o ich výdavkoch a bez dokladov o nich), čím porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Uvedený postup riadneho posudzovania schopnosti žalovaných splácať úver bol namiesto o to viac, že časť peňažných prostriedkov z poskytnutého spotrebiteľského úveru bola použitá na splatenie skoršieho úveru žalovaného 1/, čo samo o sebe nesvedčí o bonite žalovaného 1/, práve naopak. Súd mal za to, že výška sumy životného minima môže slúžiť len ako orientačná, pričom aj opatrenie NBS ju uvádza len ako sumu minimálnu. Postup žalobcu pri skúmaní bonity žalovaných preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa.

51. Argumentácia žalobcu týkajúca sa nemožnosti získania informácií o výdavkoch žalovaných je nedôvodná, keďže ich mohol veľmi jednoducho zabezpečiť vyžiadaním výpisov z bankových účtov žalovaných, čím by si vytvoril reálny obraz o celkových výdavkoch žalovaných a nesporne by tak vedel objektívnejšie posúdiť bonitu žalovaných než keď vychádzal len zo súm životného minima, aj keď sumy mierne navýšil. Súd zdôrazňuje, že zo sumy životného minima nemôže veriteľ pri zisťovaní bonity spotrebiteľa vychádzať paušálne. Túto sumu treba považovať za východiskový bod minimálnych nákladov, ku ktorému je zásadne nutné pripísať ďalšie náklady. Suma životného minima, ktorá predstavuje štátom uznanú minimálnu hranicu peňažných príjmov fyzických osôb na zabezpečenie výživy a ostatných základných osobných potrieb, nutne neodráža konkrétnu sumu, ktorú na zabezpečenie svojich individuálnych základných životných potrieb musí vynaložiť potenciálny žiadateľ o úver. Nepokrýva najmä výdavky na bývanie, ktoré ju mnohokrát niekoľkonásobne prevyšujú. Rovnako nereflektuje ďalšie nutné výdavky, ako napríklad zrážky zo mzdy, náklady vyvolané zdravotným stavom, či výživné. Z tohto dôvodu je potrebné bezvýhradne trvať na požiadavke individualizovaného posudzovania schopnosti, pri ktorom poskytovateľ musí brať ohľad na konkrétnu situáciu konkrétneho spotrebiteľa.

52. V danom konkrétnom prípade mal žalobca postupovať mimoriadne obozretné, keď disponoval vedomosťou, že necelé tri mesiace po uzavretí zmluvy končí žalovanému 1/ pracovný pomer a čistý príjem žalovanej 2/ ako spoludlžníčky predstavoval sumu len 397,53 eur mesačne. Z výpisu z registra klientskych informácií bolo navyše zrejmé, že u oboch žiadateľov o úver došlo naposledy ku dňu 31.10.2016 k delikvencii, čo označuje situáciu, keď dlžník nedodríava svoje záväzky voči veriteľovi, v danom prípade sa jednalo o oneskorené platby. Delikvencia je jedným z hlavných ukazovateľov problémov so schopnosťou splácať záväzky, z vyjadrenia žalobcu však vyplýva, že ju v prípade žalovaných vôbec nevzali do úvahy. Delikvencia všeobecne signalizuje zvýšené riziko pre veriteľov a v tomto konkrétnom prípade spolu s ďalšími negatívnymi faktormi (pracovný pomer žalovaného 1/ na dobu určitú, opakovaná platobná neschopnosť žalovanej 2/, účel časti poskytnutého úveru spočívajúci v splatení skoršieho úveru) mali byť zohľadnené pri posúdení schopnosti žalovaných splácať úver, čo sa však nestalo a preto súd konštatuje, že žalobca neposudzoval schopnosť spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou.

53. V prípade porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. nebol veriteľ oprávnený v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. vyžadovať od žalovaných jednorazové splatenie úveru. Vzhľadom na uvedené, predčasnemu zosplateniu úveru bránila skutočnosť, že veriteľ si nespínil

povinnosť odbornej starostlivosti pred uzavretím zmluvy, čo má za následok nemožnosť predčasného zosplatnenia úveru.

54. Žalobca nárok uplatnený v žalobe založil na predčasnom mimoriadnom zosplatnení úveru, k čomu však podľa názoru súdu nedošlo platne kvôli nedodržaniu postupu podľa ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a neexistencii oprávnenia na požadovanie jednorazového splatenia úveru v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., preto súd žalobu zamietol.

55. Súd pre úplnosť uvádza, že žalobcovi nebolo možné priznať ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitum“, nakoľko žaloba žalobcu bola skutkovo odvodená od tvrdenia o splatnosti celého úveru. Viazanosť súdu žalobným návrhom (§ 216 CSP), t. j. nemožnosť súdu prekročiť a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, resp. nesmieť ísť nad rámec petitu tzv. zásada „ne ultra petitum“, sa vzťahuje k žalobnému návrhu (petitu) a nie k spôsobu vykonávania dokazovania, resp. k otázke, aké dôkazy je súd v konaní oprávnený vykonať alebo nevykonať. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby (viď § 132 ods. 1 CSP). Civilný sporový poriadok upravuje aj výnimku, keď súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, avšak musí ísť o prípad, ak z osobitného predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami (čo však nebol posudzovaný prípad). Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzený žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. júla 2011, sp. zn. 4 M Cdo 15/2010).

56. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12. 02. 2024, z ktorého vyplýva, ...“Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplatneniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúci za to, že k zosplatneniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatnenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyiac s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“ Súd tiež poukazuje ust. § 294 CSP, v zmysle ktorého sa zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaný spotrebiteľom.

57. Žalobca tiež poukázal na ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov avšak v prejednávanej veci sa nejedná o akési prehnané formalistické požiadavky súdu na obsah právnych úkonov týkajúcich sa predčasného zosplatnenia, ale skúmal podmienky platnosti zosplatnenia za zohľadnenia najnovšej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít.

58. Súd tiež nepovažoval za relevantné odvolávanie sa žalobcu na závery rozhodnutí odvolacích súdov v obdobných veciach (čo do predčasného zosplatnenia) a českých súdov (čo do súdnej retrospektívy), lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné a nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle článku 2 ods. 2 CSP.

59. Keďže splnenie podmienok vyžadovaných Občianskym zákonníkom a zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch pre platné predčasné zosplatnenie úveru z obsahu spisu nevyplýva, súd žalobu bez zaoberania sa ďalšími argumentmi strán sporu zamietol.

60 . Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal žalovanej 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko mala v konaní plný úspech, keď súd žalobu zamietol.

Poučenie:

45Csp/20/2025

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov